

KORKUYLA UMUT ARASINDA YERİMİZ

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 18.05.2008 tarihli (45.) Hayat Rehberi dersidir.

Değerli Kardeşler,

Dinimiz İslamiyet'in en büyük özelliklerinden birisini Kur'an-ı Kerim tanıtırken vasat bir ümmetin dini olduğunu bize tanıttığını görüyoruz. Bu Ümmet, vasat ümmettir. Vasat, ortada duran ümmet demek. İnsanlığın gördüğü, karşılaştığı peygamberlerin en sonuncusu olan Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in Ümmetiyiz ama insanlığın ortasıyız. Bu ortada olmak, dengede olmak ibadetimizden, umudumuza kadar korkumuza kadar her şeyde vardır. Biz sabahlara kadar namaz kılmayı da dengesizlik olduğu için kabul etmeyen, yıl boyu oruç tutmayı da dengesizlik olduğu için kabul etmeyen bir dine iman ettik. Gereği kadar oruç tut, gereği kadar namaz kıl. Çoluk çocuğunu ihmal edecek kadar işsiz güçsüz kalana da tepki var, sürekli çalışıp çok kazanmak isteyip yine çoluk çocuğunu ihmal eden bedenini yıpratana da tepki var. Oruç bozmayı gerektirecek kadar hasta olduğu halde oruç bozmayana da tepki var. Hasta haliyle Allah'ın ruhsatlarından istifade etmeyene tepki var. Her halde orta bir ümmetiz. Aşırılık ve korsan uygulama bizim dinimizde yoktur. Bu ortada durmayı, dengeli olmayı, vasatîyet ilkesini en çok cehennemle cennetin Müslüman tarafından algılanma tarzında görüyoruz. Bir Müslüman, cehennem korkusuyla bayılıp gitse, sadece cehennemden korktuğu için, yanmaktan çekindiği için halsiz, mecalsiz kalsa bu Allah'ın hoşuna giden bir şey değil. Aynı şekilde bir Müslüman cennetten dolayı her şeyini gevşetse, cennet umudu ve cennet hayali onu gevşetse bu da Allah'ın hoşuna giden bir şey değil. Biz, bir elimizde cenneti öbür elimizde de cehennemi tutar düzeyde, ortada olmamızı istiyor Allah Teâlâ. Bu sözün, bu ilkenin en güzel örneklerinden bir tanesini Hasan Basri rahmetullahi aleyh veriyor. Diyor ki: "Kıyamet gününde Allah dese ki 'bütün herkesi cennete koyacağım tek bir kişi cehenneme girecek' Ama kim olduğunu açıklamamış. O benim diye muhakkak ödüm patlar." diyor. "Bunun tersi olsa, Allah Teâlâ buyursa ki: 'herkes cehenneme bir kişi cennete girecek' O benimdir diye umutlanırım." diyor. Çok hoş ve Allah'ın rızasına uygun. Büyük olmayı, rızaullahı uygun yaşamayı sağlayacak bir ilke bu. Milyarlarca insan cennete girecek, sadece bir insanın cennete girmesi mümkün değil, o kim olabilir benimdir muhakkak. Korkuyor. Herkes cehennemlik, tek bir kulu Allah'ın cennete girecek, o benimdir muhakkak. Bir bakıyorsun, kıldığı namaza o kadar güveniyor ki, tamam bu namaz beni cennete koyar. Öbür saat bakıyorsun, bu namaz yetmez cennet için düşünüyor. Oruç tutarken, heyecanı iftarı cennette yaparım inşallah tarzında. Ama ertesi güne geldiğinde acaba o orucum ne oldu diye endişe yapıyor. Bu dengeyi sağlayamayan Müslümanlar, Müslüman oldukları halde bu dengeyi sağlayamazlarsa ya işte Anadolu deyimiyle yatacak yerim yok deyip gerçekten kendisini yataksız bırakıyor. Yahut da yedi nesil önce gelmiş bir dedesi hacca gitmiş bir defa ona hala yedi nesil sonra bu gelmiş, o hacı dedesine güveniyor cennete girmek için. O bir sapıklık türü yatacak yer yok diye her yeri kendi kiralık oteli zannedenin ki de sapıklık türü. Allah ne istiyor? Ortada şuurlu ve dengeli hareket etmemizi istiyor. Bunun dışındaki bütün tavırlar, bu dengesiz tavırlar yani sadece cehennem endekli düşünceler ve sadece cennet paralelli düşünceler sapıklıktır. Senin garantinde mi Allah'ın cenneti? Kim dedi sana cennete gireceksin ki?! Kim dedi? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz ne buyuruyor: "Sizden biriniz iyi işler yapar yapar yapar yapar o kadar ki ayağındaki terliğin –ayağına giydiği terliğin- üstündeki kayışın onun ayağına yakınlığı kadar cennete yaklaşır. Yani bu bir nefes kalmış. Son nefesini verecek cennete girecek. İbadetli, imanlı insan. O son anında bir pot kırar, cehenneme girer." buyuruyor. Bunun tersini de örnek veriyor: kötü, facir, fasık adam artık cehenneme girecek, terliğin kayışıyla ayağı kadar mesafe kalmış, milim kalmış cennete girmesi için veya cehenneme girmesi için. Yani son nefesi bekleniyor. Cehennemlik olacağı belli bir şey. Son anında kalbine rikkat gelir, ödü patlar "vaz geçtim ya Rabb'i" der ondan sonra ölür, cennete girer. ,kişi de insan için. Son nefesini vermedikçe insanın ne cehennemi belli ne cenneti belli. Ha mü'min, namazlı insanın yolu cennet yolu ama sonu belli değil. Şarapçı, imansız insanın yolu cehennem yolu ama sonu belli değil. Kur'an'dan görmüyor muyuz? Peygamber aleyhisselatu vesselam Efendimizin hadisi şeriflerinden görmüyor muyuz? Nice insanlar bir vakit namaz kılacak kadar Müslüman olmadılar. Geldi Müslüman oldu. Ben iman ediyorum, dedi. La ilahe illallah dedi, iki dakika sonra öldürüldü, muhteşem bir mü'min olarak cennete girdiler. Yıllarca ibadet edenlerden daha şanslı olarak cennete gittiler. O şans da var. Ama öbür taraftan iki dakika kala ağzından çıkan berbat bir sözden dolayı yirmi sene, otuz senelik ibadetine rağmen

cehennem kütüğü olarak ahirete giden de var. Kur'an'ı Azimüşşan, Belam bin Baura denen bir kötü insandan söz ediyor. Bu insan Musa aleyhisselam zamanında yaşamış. Kur'an-ı Kerim öyle enteresan öyle farklı bir üslupla onu anlatıyor ki peygamberlere, peygamberlere verilmiş Musa aleyhisselam gibi İsa aleyhisselam gibi peygamberlere verilmiş mucizelerden verilmiş buna. "وَأَتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِنَا" Peygamberlere verilmiş ayetlerden yani mucizevari olaylardan bu adama sunulmuş. Secde halinde, ibadet halinde, rikkat halinde, gözyaşlarıyla yıllar geçirmiş adam. Cennetlik, veli, salih insan. Çok güzel. "فَأَتْبَعَهُ". Bütün bu mucizelerimizle, kerametlerle desteklediğimiz halde hepsini bıraktı, "الشَّيْطَانِ". Şeytanın peşine takıldı. "فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ". "Cehennem kazığı olarak bize geldi" Allah buyuruyor. Yani hacı efendi filan değil ha. İmam Hatip mezunu hoca filan değil. Evliya dediğimiz tiplerin Kur'an'la öyle olduğu doğrulanmışlarından birisi. Ve kâfir olarak Allah'a gitti. Öbür taraftan bu adam felah bulmaz. Bundan hayır gelmez. Hatta ve hatta peygamber aleyhisselam Efendimiz, gördüğünüz yerde bunu öldürün dediği insanlar var. İkrime bin Ebi Cehl, Ebu Cehil'in oğlu. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem "gördüğünüz yerde öldürün onu" buyurdu. "Artık ondan hayır yok" dedi. Ama bu sözünden aleyhisselatu vesselam Efendimizin bu sözünden sadece beş sene sonra, tam beş sene sonra İkrime binlerce mü'minin önünde şehitlerin sultanı olarak Allah'a gitti. Hiç kimse yarınını yüzde yüz garanti, cennetlik bilmemesi gerektiği gibi benden hayır gelmez, ne yarın e ertesi gün. Ben artık battım diye de düşünmemeli. Mücadelemiz, son nefese kadardır.

Ahmed bin Hanbel rahmetullahi aleyh, ümmet-i Muhammed'in büyüklerinden. Ama çok büyüklerinden. İşte ilk fıkıh ilminin ve hadis ilminin ilk dördünde, ilk büyük insanlarımızdan bir tanesi. Allah onunla beraber ahirette Havz-ı Kevser'de bulunmayı nasip etsin. Gördüğü işkencelerden dolayı bağırsakları midesinin dışına taşarak çok eziyetli ve işkenceli bir hayatla bu ahirete intikal etti ve ağır hastalıkla boğuştığı günlerinden işte nefesi geliyor, gidiyor. Sekerat dediğimiz halde. Çocukları, talebeleri başında kıvranıp duruyorlar. Bir ara kendi kendine mırıldanıyor. Yok, yok, yok, henüz yok diyor. Çocukları yaşıyorlar, dediğini anlayamıyorlar. Baygın vaziyette yok, yok deyip duruyor. Bir milyon hadis bilen insandan söz ediyorum arkadaşlar. Ömrünü Allah'a vakfetmiş insandan söz ediyorum. Ümmet-i Muhammed'in dört büyük fıkıh âliminden birisinden söz ediyorum. Dokuz yaşında Allah'a adanmış bir çocuktan söz ediyorum. Büyük bir insan. Yani Allah dostu. Böyle yok yok deyip duruyor. Bir ara ayılmış oğlu Abdullah yanına yanaşmış, baba kime yok, neye yok deyip duyuyorsun, anlayamıyorum dediğini, diyor. O da mırıldanıyor, oğlum diyor. Melun şeytan geldi dedi ki: Ahmed, kurtuldun benden gidiyorsun, dedi diyor. Kurtuldun benden gidiyorsun. Ben de dedim ki henüz değil, son nefesim var daha. Bu anlayış gerçekten Allah'ı anlayanların anlayışı. Öbür taraftan çocuğunu yazın bir camiye elif cüzü öğrenmeye gönderdiği için bu fıskı fücur toplumunda evliya olduğunu zanneden babayı düşün bir de. Elhamdülillah biz vazifemizi yaptık, camiye gönderdik yazın diyor. Yazın camiye gönderdi. İmam Hatip'e gönderdi. Veya hafız yaptı diye ya da yirmi tane kırk tane hadis ezberledi diye çocuğunun kurtulduğunu zannediyor. Ahmed bin Hanbel bir milyon hadis biliyordu. Şeytan ona kurtuldun benden gidiyorsun, diyeceği şeytanla konuşacağı kadar keramet sahibi. Ama henüz son nefesim değil, diyor. Anlayan için çok anlaşılacak şeyler var. Ama anlamayan, kendisini bile bile tehlikeye atıyor.

Her halükarda kardeşler, biz ümmet olarak vasat ümmetiz. Orta ümmetiz. Aşırılık bizde yoktur. Namaz kılmakta da yoktur. Giyinmek, kuşanmakta da yoktur. Tesettürümüz de dengelidir. Konuşmamız da dengelidir. İtikadımız da dengelidir. Biz, severken sınırsız sevmeyiz. Düşmanlık yaparken de sınırsız düşmanlık yapmayız. Kâfirler için bile karar verirken Kur'an'ımız bize ne diyor? Kafir, kızıl kafir, kafası koparılması gereken kafir önüne düşmüş. Onun hakkında karar vereceksin.

"وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَغْدُلُوا" "Onların kâfirliği, sarhoşluğu, kötülükleri yüzünden adaletsiz karar vermeyin" Allah buyuruyor. Tamam, adam iki saat sonra öldürülecek ama onun tarlasıyla ilgili bir mesele konuşuyorsan sen, adaletinle hükmet. "Zaten senin kafan koparılacak ne edeceksin tarlayı!" deme, sen adaletten şaşma. Kâfire, zalime karşı bile adaletli, dengeli olmayı emreden Kur'an'ımız var

bizim. İtikatta da dengemiz var. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz beni sevmedikçe, "annenizden, babanızdan ve bütün insanlardan fazla sevmedikçe iman etmiş olamazsınız" buyuruyor. Sonra ne buyuruyor? "İsa'yı Hıristiyanların ilahlaştırdığı gibi sakın beni ilahlaştırmayın, ben Allah'ın kulu Muhammed'im" diyor. Suphanallah, suphanallah.

Her yerde dengeliyiz biz. İtikatta da dengeliyiz. Birisi, "ben Muhammed'e ibadet ediyorum" dese kâfir olur. Biz Muhammed'e ibadet etmiyoruz. Allah'ın ibadetlerinizi öğrenin dediği Muhammed'in peşinden gidiyoruz aleyhisselatu vesselam. Allah'a ibadet ediyoruz. Biz Ebu Hanife'nin hayranıyız. Kapısının paspasıyız. Bastığı toprağı öperiz. Ama Ebu Hanife'nin kulu, kölesi değiliz. Allah'ın kuluyuz. Biz, bize bir harf öğretilene kul köle oluruz, hizmetkâr oluruz ama ona tapınmayız onu masum görmeyiz.

Öğrettiği ilmin karşılığında ölünceye kadar ona saygı gösteririz, hürmet ederiz ama haddini bilir haddimizi biliriz. Bizi kendisine kul etmeye kalkarsa "Allah'tan başkasına kulluk yapmayız" deriz. İtikadımız, ibadetimiz, amelimiz, her şeyimiz denge üzerine kuruludur. Sabaha kadar uykusuz kalmak da yasak biz de, gündüz uyumak da yasak. Allah gündüzü ne için yarattıysa onun üzerine kurulacaksınız, geceyi ne için yarattıysa onu yapacaksınız. Ters yaşamak yok, ibadette de yok, itikatta da yok.

Bu nedenle kardeşler, eğer biz bir sohbeta gidiyoruz ve o sohbeta bize sadece cehennem korkusu salınıyorsa, yandın, tutuştun, elbisen yandı, saçların tutuştu, tırnakların bile yandı, yan, yan, yan, yan. Fırına dönmüş bir yerde sohbet dinliyorsan sen, yanlış gitmişsin kardeşim. Sen fırına gitmişsin sohbeta gitmemişsin ki. Seni pişirmeye almışlar, orada bu Kur'an'ın metodu değil. Allah böyle ürkütmüyor. Kur'an'da tek bir yerde bana bir ayet gösterilsin ki Allah cehennemi anlatıyor, sonra cennet ayetleri gelmiyor. Böyle bir yer yok.

En kısa surelerde bile Allah Teâlâ cehennemi anlatıyorsa, "cennette böyle bir yerdir" diyor.

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

"Her iki yolu da gösterdik biz" Allah buyuruyor. Allah ki cenneti, "cehennemi yarattı bak bu cehenneme girmeyin derim size" deyip kesip atmıyor. Saatlerce dinliyorsun cehennemi, ondan sonra saatlerce cennet bülbülleri şakırdayıp duruyor aynı Kur'an'da. Eğer birisi bize Allah'ı, dini anlatırken cehennem cehennem cehennem zebanisi gibi sen hoca mısın, zebani misin, ne yapıyorsun sen ya?

Eline küreği almışsın ekmek diye beni fırına atıyorsun. Bu umutsuzluktur. Korkan insanın kıldığı namazda da hayır yok. Namaz aşkla, heyecanla, endişeyle kılınır. Sen ödün patlayacak Fatıha'yı bile bitiremeyeceksin sonuna kadar. "Selamünaleyküm" derken karşıdaki cehennem zebanisi sola dönüyorsun, secdeye gidiyorsun. Ya secdede Allah Teâlâ'yla mülakat var, zebanilerle yok. Bu bir dengesizlik.

Aynı şey eğer başka bir sohbeta gittiğimizde öbür türlü yansiyorsa sen buraya geldin ya çıkarken de yardım edeceksin ya bize, sen cennetliksin İmam-ı Azam senin taleben. Filan evliya senin yanında paspas. Bu zamanın Ebubekir i sensin. Niye? Sohbeta geldin, kalabalık göründü bizim meclisimiz bir de yardım da ediyorsun sen. Tamam. Ne yapıyorsun sen ya, kimin tarlasını parselliyorsun sen?

Kim kim cennete girdi. Ebubekir gibi bir insan Hanzele gibi bir insan -Allah hepsinden razı olsun- sabah namazını Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in arkasında kıldı, gitti evde baktı ki o şuuru kendisinde göremedi. Baktı ki peygamberin arkasında gözyaşıyla oturuyorduk, eve gittik çocuk çocuk karıştı her şey. Oturdu "biz münafığın tekiyiz" dedi. Böyle Müslümanlık olur mu? Ebubekir radiyallahu anı görmüş. "Hanzele" demiş. "Sen böyle biraz moralsiz duruyorsun." "Münafık nasıl durur böyleyim işte" demiş.

Nereden sen münafık oldun? "Peygamberin önünde görmedin mi, sabahleyin iki kat olduk, şimdi halimize bak" "Deme ya ben de de aynı şey var" demiş. Suphanallah. Elbette din, denge dini. Haydi

peygambere. "Ya Resûlullah bizim durumumuz çok kötü." "Ne oldu size?" "Hanzele'ye sordum, Hanzele'nin dediği benim de aklıma yattı, biz burada başka evde başkayız."

"Münafıklar, siz beni demek ki aldatıyorsunuz, ben de hep böyle yaşıyorsunuz zannediyorum" demedi. Ne buyurdu? "Ebubekir hayat budur budur, burada ağlayacaksın, evde şımaracaksın gelip tekrar ağlayacaksın, tekrar gideceksin" Tansiyon gibi bir incek bir çıkacak böyle yaşayacaksın. Hayat budur. Sokağa gideceksin cehenneme düştük, camiye gideceksin cennete girdik. Bir yaz, bir kış derken bir gün mevsimlerin olmadığı yere gideceksin. Denge dinindeyiz biz. Ne benim camide ağlayışım, Kur'an dinlerken gözyaşı akıtışım. "Tamam, elhamdülillah melekler zaten dört gözle beni bekliyor cennette" Bunu dedirtebilir. Ne de misafirlerle oturup biraz işi kaçırdık, fazla güldük, eğlendik, o arada da camiye gitmedik, evde cemaatle kıldık" Tamam, cemaatini kaçıranın evini yakacaktı peygamber, gitti bizde din filan kalmadı.

Öyle değil kardeşler, öyle değil. Bir düşecek bir kalkacak ortası cennet bunun inşallah. Yeter ki düştüğün yerde batıp kalma. Yeter ki, yeter ki filan sohbet gittin diye kendini evliyaullahtan zannetme. Yaşıyor musun? Yaşıyorum. Yani bugün sen mükemmel bir kahvaltı yaptın ömrünün sonuna kadar hep bal mı yiyorsun? Öbür gün de geliyorsun, ne bal ne zeytin bir şey yok. Bir öyle bir öyle.

Din de böyle yaşanıyor, Kur'an öyle kardeşler, Kur'an böyle. Birinci sayfasından, son sayfasına kadar böyle. Peygamber efendimizin hayatı böyle. Efendimizin huzurunda espriler yapılıyor, neşeleniyor, hanımlarıyla şakalaşılıyor, sahabesiyle şakalaşılıyor. Aynı peygamber, sonra gözyaşları içerisinde sohbet ediyor arkadaşlarıyla. Bizi sadece ağlamak için sohbetine çağırınlar veyahut da sadece umut balonu yapıp, adam sohbet dendi uzaydan geliyor uçarak eve geliyor. Ne oldu? İşte oraya da beş on milyon yardım etti ya, o meclise sohbet neyse tamam adam. Hayır, hayır, hayır. Böyle bir din yok arkadaşlar.

Ebubekir radiyallahu anh, canını, malını, kızını, nesi varsa Allah'a ve peygamberine feda etti. Ama son nefesinde arkadaşları onu ziyarete geldiğinde, artık can çıkmaya başlamış vücudundan. Ne diyorlar? "Ebubekir ne mutlu sana be, Resûlullah sana hasretle gitti bu dünyadan, öyle şahidin Resûlullah senin." "Ne yapalım arkadaşlar, biz de işte hayat bu ya, hep hizmet ettik elhamdülillah karşılığını gördük" diyordu dimi? Ne diyor? "Bırakın, onları bırakın, şöyle olsam yeter kıyamet günü" diyor. Yani "ne günah, ne sevap sıfır kalsam yeter Allah katında" diyor.

Akıllılık budur. Meçhul bir yere gidiyorsun kardeşim. Binlerce sene kabir, şu kadar bin sene mahşer yeri, hesap meçhul bir yer. Ne olacağı belli değil. Deli dolu gidilir mi öyle bir yere. Nasıl kıldığın namazları inkâr edip ipi koparmış gidersin o da olmaz. Namaz kıldın, oruç tuttun, Kur'an okudun, Allah için infak ettin. Bunun ortası var. Evet, bir yatırımlar yaptık ama bakalım ne kadar kabul oldu. Mümin basiretli insandır. Cehennemden dolayı hayattan, cennetten, sıratından, her şeyden umudunu kesip gitmez. Ama günahlarını da bir kenara atıp, davul zurna da yaşamaz. Şöyle on beş yaşından beri namaz kaçırmıyoruz ama. On beş yaşından beri de neler kaçırdık?

Namaz da kaçırmadık, başka şeyler de kaçırmadık hesap kitap adamı. Evet, tohumunu attın, tarlanı ektin yağmur yağacak mı bakalım. Don olursa ne yapacaksın? Sel olursa ne yapacaksın? Son nefeste yuvarlarsın bir cümle "neüzü billâh" gelir gider insan Allah muhafaza buyursun.

Arkadaşlar, peygamber aleyhisselam efendimizle beraber namaz kılıp sonra ufak tefek zannettiğimiz bir cümleden dolayı helak olan insanlar gördük biz. Helak oldular. Biz hacca gitmeyi cennete garantisi zannediyoruz. Ne hacı kardeşim? Elini öpmüş peygamber aleyhisselam efendimizin onunla aynı sofraya oturmuş adam. Adı şanı yok, şimdi cehennemlikler arasında. Meçhul bir diyara gidiyoruz böyle çoluk çocuk gibi pikniğe gider gibi gitmek akıllık değil. Biz yandık zaten boşuna gidiyoruz demek de akıllılık değil.

İki taktiği de bize verenler yanlış yapıyorlar. Mesela buna çok hassas bir örnek vereceğim arkadaşlar. Çok hassas bir örnek vereceğim lütfen benim anlattığım gibi anlaşılmasını istirham ediyorum. Şimdi çarşafli, tesettürlü bir hanım efendi, benim gözümde bu sokaklarda, bu caddelerde, bu İstanbul'un kavurucu, rutubetli, sıcakta yüzü gözü örtülmüş ayakkabısı bile görülmeyecek gibi dolaşan bir kadın, bu asrın Selaaddin Eyyubi'si, bu asrın mücahididir. Allah ondan razı olsun, o şefaat etse cennete girilir. Ama benim gözümde. Gün gelir kıyamet günü başını hayatta örtmemiş bir Asiye, onun çarşafından önce cennete girer he.

Asiye'nin başı örtülü değildi hayatta bir namaz kıldığı da yoktu. Ama efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem dört büyük kadından bir tanesi diyor. Havva'nın neslinden yaratılmış dört büyük kadından bir tanesi Asiye hayatta başını örtmemiş. Bir vakit namaz yok bir satır Kuran yok yürekte bomba gibi bir iman var ama. Asırlarca yeryüzünü inletmiş bir imparatorluğun karşısına dikildi tek başına. Şimdi peçeli kadın biz yetişemedik biz zarar gördük bari kızım okusun diye kızını liseye gönderiyor. Kendisi peçeli. Dur burada, teyze dur. Ne yapıyorsun sen? Kızına uygun görmediğin bu kıyafeti niye yıllardır üzerine koydun sen? Kuaföre göndermedi seni baban onun için o zaman. Dış kıyafetin beni aldatır Allah'ı aldatamazsın. Biz yetişemedik kızım yetişsin bari doktor olacak. Onun kızı doktor olunca insanlığın kanser sorunu kalmayacak zaten. Kızı yetiştirdi doktor kanser kalkacak dünyadan. Kanserden tehlikeli değil mi senin kızının bünyesini vücudunu yabancıların görmesi?

Kanser senin kızını yatağa düşürse seni yatağa düşürse şehit olur gidersin. Senin kızının iffeti, gözler tarafından heder edilince ne olacak? Demek ki mesele kardeşler, çarşaf giyme meselesi değil. Ne kadar sakallı ehli tarikat insan tanırım. Ama iş dolara, Euro'ya gelince ne tarikat, ne sakal bir şey kalmıyor ortada. Yalan yemin bile caiz oluyor. O iş ayrı hoca efendi, o iş ayrı, o iş ayrı.

Kutsal bir kelime o iş ayrı. Hangi iş ayrı? Müslümanın hangi işi Allah'ın gözünden kaçıyor ki sen onu o iş ayrı diyorsun he? Cevap hazır. Hacı efendi sen bu hesap işlerini niye bankalardan görüyorsun. "Bir hoca sen misin ya filan hoca efendi caiz bu zamanda diyor." Peki, ben tarikat ehli değilim diye benim hakkımda dedikodu yapıyorsun, o hocada tarikat ehli değil, onun fetvası niye hoşuna gitti şimdi? Tarikat ehlini bırak cami ehli bile değil. O profesör dediğin adam camiye bile gittiği yok. Sen beni tenkit ediyorsun aklına göre güya bir tarikat mı değil mi diye bir şey soruyorsun. O tarikat ne arar o yaşta, tarikatı yok, bir şeyi yok atıyor işte, konuşmayı biliyor konuşuyor diyorsun. Beni adam saymıyorsun senin tarikatından değilim diye. Ama filan hocayı göklere çıkarıyorsun, senin faizine müsaade edilecek bir yol açtı diye. Ulan hani tarikattı hocalığın ölçüsü? Aldanıyoruz. Arkadaşlar, şeytanın her model ayakkabısı vardır. Herkese bir külah da giydirir. Hocaya göre külahı var, hacıya göre külahı var, tarikat ehline göre külahı var, cahilsen cahil. Herkesin her model onun mağazasına girdin mi çıplak çıkmak yok. Sana bir şey giydirir o oradan. İşte mühim olan, mühim olan sembollere aldanmak, şurada tarikat burada âlim, Ezher mezunu filan, bırak bunları kardeşim. Çanakkale'de kaç tane Ezher mezunu var, kaç âlim var Çanakkale'de? Ashabi kiramdan, Bedir'de şehit olanlardan Hamza dâhil, Hamza dâhil radiyallahu anhum kaç tanesi on sureyi ardı ardına okuyacak kadar bir şey biliyorlardı? İş ilim işi değil, öyle okumak mokumak işi değil bu, teslimiyet işi. Teslimiyet. Allah dedi deyinceden diken diken oluyor mu tüylerin? Mühim olan budur.

Biz kardeşler, onun bunun propagandasına, bizi şişirmesine aldanamayız. Çok büyük bir diyara doğru gidiyoruz ama Erhamu'r-rahimin olan Allah'ımız var bizi. O, o rahmete öyle bir umutla bağlanırsın ki biz sanki elimle tutmuş gibi cennetteki yerimi görüyorum ben şimdi. Hani şöyle ama mü'minler insanlar camiye giderken beş on defa da gitti mi hele ayakkabısını bile götürüp görüyor gibi koyuyor oraya. Ee hani sen amaydın? Gide gide, gele gele ayakkabısını da görüyor, eliyle koyuyor, alıyor. Biz de cennete Allah'ın izniyle böyle bakmadan girecek kadar umudumuz var. Erhamu'r-rahimin bir Allah'ım var benim. Ama şımarmaya karşı çok kızan bir Allah'ım da var. Şımarmamı da istemiyor. Şımarmak yok. Şımarmadan umutla yolumuza devam edeceğiz. Ben umutvar olacağım. Sonuna kadar umutluyum. Yüz

tane, yüz yüz yüz, on, yirmi, otuz, elli, yetmiş, seksen, doksan, yüz, yüz yüz tane cana kıymış bir insan: “Ben geleyim mi ya Rabb’i, alacak mısın beni?” deyince ne cevap buldu Allah’tan: “gel kulum” dedi, gel. Sahih hadisi şerif. “Hem yüz kişi öldürdün hem nereye geliyorsun sen” demedi. Salih bir insan olarak öldü.

Yüz kişinin katili olmayı Allah cennete girmenin engeli görmedi onda. Ama sen güya okumuş, elif cüzü okumuş biri veyahut da hafızsın belki de ya da medreseler görmüş bir kadınsın bir babasın kürtajla çocuk aldırıyorsun. Soruldu mu da pahalılıktan bilmem neden dem vuruyorsun. O yüz kişinin katili cennete girer sen orada hesabını veremezsin öldürdüğün o bebeğin. Çünkü o şeytana uydu, cahildi, sarhoştı yüz kişiyi öldürdü. Fetva sormaya gittiği adamı da öldürdü, yüz kişi öldü. Ama sen bildiğin halde, kürtajın haram olduğunu, çocuğun yaratılmasına engel olmanın Allah’ın fabrikasını bozmak olduğunu, büyük bir terör eylemi olduğunu bildiğin halde, bildiğin halde sen bağlatırıyorsun bilmem ne ettiriyorsun ümmeti Muhammed’in çoğalmasını engelliyorsun. Soruldu mu da takvada senden ilerisi yok. Ondan sonra da kimseyi beğenmezsin. Şunun başı açık ona cehennemlik, bunun babasını içti diye o gayya kuyusunda. Herkesi at cehenneme, cennet de seni bekliyor bütün melekler. Ama çocuk katilisin. Hayır, hayır yüz kişiyi öldürenin bile Allah’tan rahmet umudu tamdır. Şeytan bile onca edepsizliğine ve onca çılgınlığına rağmen vaktinde: “Vazgeçtim ya Rabb’i” deseydi kapı ona da açıktı.

Firavun bile, firavun bile bu “buraları ben yarattım”, “ilah benim, bunlar benim” dedi, daha ağır sözler de söyledi ama denize düşmeden iki dakika önce “vazgeçtim ya Rabb’i” deseydi kapı ona da açıktı. Kudurduğu halde kudurmuş bir insan gibi nesiller doğradı, beş tane, yüz tane, on tane değil, binlerce çocuğu doğduğu gün öldürdü. Binlerce çocuk öldürdü doğduğu gün. Hamile kadınları izletti, doğum günü raporlarını aldı, erkek çocukların hepsini öldürdü. Bir sene, beş sene değil, senelerce bu böyle sürdü. Allah azze ve celle Musa aleyhisselamı ve Harun aleyhisselamı ona gönderirken اذْهَبَا إِلَىٰ Gidin şu firavuna kudurdu Allah diyor, kudurdu gidin. فَتَوَلَّاهُ قَوْلًا لَّيِّنًا Önünde nazik konuşun. Belki aklını başına alır, Allah buyuruyor. Bu ne muhteşem bir rahmettir ya. Otuz seneden fazla Musa aleyhisselam doğduğu sene başladı, Musa aleyhisselam kırk yaşında peygamber oldu. Otuz sene çocuk doğradı bu adam ya, otuz sene binlerce çocuk kesti, kudurdu diyor Allah kudurdu. Ama iki tane peygamberi ayağına gönderiyor. O peygamberlere de diyor ki nazik konuşun bu adamla diyor. Kudurmuş çünkü. Nazik konuşun اَلْعَلَّةُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَىٰ Belki aklını başına alır da, korkar da iman eder belki buyuruyor.

Kıyamet günü firavun o çocukların katili olmaktan önce bu kadar sana merhamet eden, o kudurmuş halinle bile sana iki tane peygamberi nazik bir üslupla gönderen Allah’ın o rahmetini nasıl teptin diye ilk defa hesap verecek. Firavunun bile bir peygamberin konuşmasındaki nezaketten dolayı belki iman eder umudunu bekleyen Allah, sen sigara içtin diye seni cehennemden niye kovsun ki? Sen filan gün şunu yapmıştın, yaptıysan yaptın kardeşim. Hadisi şerifte ne buyuruyor: “Allah Teâlâ kulum sen bana okyanuslardaki köpükler kadar büyük günahlarla gelsen” okyanus kadar değil haa okyanusun hacmi var çünkü. Evet, bizim evdeki maşrapayla okyanus tartılmaz değil mi? Kaç maşrapadır mesela Hint Okyanusu? Böyle bir ölçü olmaz. Ama matematiksel olarak mümkündür. Ben derinliğini bildikten sonra ne kadar su var bilemem mi bunu, bilirim. Ama yaratıldığından beri Hint Okyanusu’nda ne kadar köpük oldu sular dalgalanınca bunu bilebilir misin? Bu yok.

Arkadaşlar;

Dikkat ediniz Allah’ı konuşuyoruz. Bakın ne buyuruyor: “Okyanuslardaki köpükler kadar büyük günahlarla gelsen beni Erhamu’r-rahimin olarak bulacaksın.” diyor. Okyanus’taki su kadar değil, bin kişinin, on bin kişinin katili değil. Hayal edilemeyecek, matematiksel rakamlarla ifade edilemeyecek kadar büyük rakamlarla bile gelsen Allah bekliyor. Erhamu’r-rahimin, gafur ve rahim bir Allah. Ama tek,

küçücük bir günahdan dolayı dik baş gidersen yaktı o zaman seni. İnsanı helak eden dik başlılıktır, vurdumduymazlıktır, kimin mülkündesin onu bilmemektir. Bizi günahlar helak etmiyor, dik başlılık helak ediyor. Ayet okunduğu zaman “ama ama” diye Allah’ın ayetlerine cevap vermek bizi helak eder, günahlar değil. Allah, dik başlılığı affetmiyor. Bakın Kur’an’ı Kerim, müşrik, kâfirlere bile işte firavuna gönderdiği peygambere nasıl nazik davran firavuna diyor belki kalbi yumuşar, iman eder, müşriklere de aynı üslubu kullandı Kur’an’ı Kerim. Ama bakın, iman edip iman edip peygamber aleyhisselam efendimizle cihad eden, ona destek olan Medine’de ona ev sahipliği yapan, onu doyuran, onun evinde hizmet eden vesaire o bildiğiniz ashabı kirama Kur’an’ı Kerim Hucurat suresinde Peygamber aleyhisselam Efendimizin önünde yüksek sesle laubali bir şekilde konuştukları zaman ne cevap verdi: “Ey mü’minler! Öyle terbiyesizce Peygamber’in önünde konuşuyorsunuz أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ” bütün yaptığınız amelleri silerim, böyle konuşmayın Peygamberin önünde!”

Arkadaşlar,

Bir insan yüz kişinin katili olabilir, şeytana uymuştur, firavun olabilir. Şeytan onu kullanmıştır. Haman olursun, Karun olursun, Nemrut olursun. Allah seni affetmek için bahane arar. Ama Ebubekir olduktan sonra, Ömer olduktan sonra Peygamber’in önünde konuşmayı bilmek zorundasın. Eğer orada edebini koruyamazsan “silerim bütün amellerini” diye tehdit eder seni Allah. Seninki dik başlılık çünkü, seninki şımarıklık. Sen rahmetin içine girdikten sonra edep bilmelisin. Gül bahçesinde dolaşan dağita dağita, kıra kıra dolaşmaz, kopara kopara dolaşmaz. Ama koyun gibi olduğu zaman koyun gül de koparır, diken de koparır. Ona müsamaha edersin. Çitle çevirirsin. Sen bahçeye davet edildikten sonra bahçede gül koparmayacaksın, çime basmayacaksın. Bunun için biz, Rabb’imizin huzurunda en derin umutları taşıyoruz. Yüz kişi öldürsek bile benim Allah’ım, bana öyle merhametiyle muamele eder ki hesapsız kitapsız beni cennetine alabilir. Buna inanırız. Lakin küçük gördüğüm, önemsiz gördüğüm küçük bir hatadan dolayı da silip götürebilir beni. Buna da inanırız.

Dengesizlik, aşırılık Müslüman’ı batıran hastalıklardandır. Burada kardeşler, bizim çok ciddi bir şekilde düşünmemiz gereken bir ayrıntı var. Şeytan biraz önce dedik ya müthiş bir mağazası var. İçeri girdin mi öyle bir tezgâhtar ki girmeyeceksin bir defa. Senin kafana külah koymadan çıkarmaz seni. O olmasa bunu al, o olmadı bunu al ağabey. Muhakkak sana bir şey verir o. Hem de ücretsiz al, git. Şimdi biz, cehennemden asilikten, günahtan, terbiyesizlikten vesaire bunlardan söz ederken, meyhanelerde içki içenleri hep düşünüyoruz. İsrail’in işte filan yerde çocuk öldürmesini düşünüyoruz. Hep böyle şeytan bizim işlediğimiz cürümün dışındaki cürümleri bizim gözümüzde şişiriyor. Ama şunu düşünmüyoruz:

Kardeşim Allah Yahudi’yi niye yarattı? Çocuk öldürmek için. Zaten mesleği bu bunun, bunun için yaratılmış. Bir günde kırk peygamber öldürmüş bir nesil bu ya. Kur’an peygamber katilleri diye onları tanıtıyor. “Madem insansınız niye peygamberleri öldürdünüz” Allah Teâlâ buyuruyor. Yani İsrail’den ne bekliyorsun sen ya? Ne yapacak bu, bu bunun için yaratılmış. Yılan bu sokacak kardeşim. Şimdi bir Müslüman, yılanlarda niye zehir var diye anket yapar mı ya? Ee ne olacaktı yılanla. Bu bunun için yaratılmış. Yılanın Yahudi’nin zehriyle ve gaddarlığıyla meşgul oluyorsun fakat ondaki o gaddarlık, o kötülük ona uyuyor. Onun için yaratılmış, vazifesini yapıyor ya. Fakat mü’min biri olarak, iman etmiş biri olarak, haccetmiş biri olarak, hadis bilmiş, ayet bilmiş biri olarak senin gıybet etmen sana yakışmıyor. Senin bir haram işlemen, senin faize bulaşman Yahudi’nin çocuk öldürmesinden daha çirkin görülüyor. Bu neye benziyor biliyor musunuz? Bir insan, lavaboda lavaboda abdest alırken affedersin burnunu temizlemek için eliyle burnunu karıştırırsa kimse ayıplar mı onu? Ee lavabo bunun için zaten. Ee sofrada elini karıştırırsa: “Ulan lavaboda bir şey demiyordunuz burada ne karışıyorsunuz?” denir mi? Sen işte Mekke’den telefon edip sekreterine, banka hesaplarını yönlendirirken böyle yapıyorsun kardeşim. Sen sabah namazını kıldıktan sonra Allah’ın zimmetindesin akşam namazına kadar. Haram işliyorsun onun için. Yahudi’nin Mümin öldürmesi çocuk öldürmesinden daha çirkin görünüyor Allah’ın

gözünde senin yaptığın. Aynı şekli ters tarafından da inceleyebiliriz. Öbür taraftan o Yahudi bilmem nerde gidip saatlerce ağlıyor, bir değeri var mı Allah katında. Çok ağladı bir de sallanıyor yıkılacak az kalsın. Yıkılsın yerle bir olsun inşallah. Meleklerin baktığı yok ki. İster Süleyman'ın duvarında ağla istersen köpeğin işediği duvarda ağla, ne fark eder ki ağlamak bir şey değil. Ama bir Mümin hiç ağlamasına gerek yok. Ben vazgeçtim ya Rabbi diye bir kelimeden Allah onu kabul ediyor mu? He bak tersten bakınca da böyle görünüyor. Demek ki önemli olan bunun formülünü çözebilmek, bu mantığı yakalayabilmek önemli. Saatlerce duvarın dibinde ağlamanın bir yararı yok. Estağfurullah diyorsun, peki kulum, diyor Allah Teâlâ. Tamam, kapatalım öbür taraftan onun adam öldürmesinden Mümin, çocuk, kadın, erkek öldürmesinden daha kötü görüyor Allah Teâlâ senin yaptığın, basit gördüğün işi biz basit görüyoruz. Ama bu gavur için basit, Mümin için basit değil ki, Müminin elinde bu büyük görülüyor. Nasıl çocukların yaptığı bazı hareketleri normal görüyoruz biz, beş sene sonra aynı hareketi yapınca yavrum büyüdün arttık bu işlerle uğraşma diyorum. Allah'ta bize söylüyor. Kulum sen hacca geldin hani hâlâ sen bu işle uğraşıyorsun ya. Hem hacca geldin hem de hâlâ bu işle uğraşıyorsun. Diyor bize de, duymak istemiyoruz biz. Kur'an'ı Kerim, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin hanımlarına ne diyor.' *يا نساء النبي لستن كأحد من النساء* 'ey peygamber kadınları, siz normal kadınlar gibi misiniz?' Kimin evindesiniz siz? Cebrail'in gelip gittiği bir evdesiniz. Niye haddinizi bilmiyorsunuz? Niye doğru dürüst konuşmuyorsunuz peygamberle? Uyarıyor, demek ki normal kadın böyle yapsa bir şey demeyecek Allah Teâlâ. Sen peygamberin evine girdin. İnsanoğlunun yaratıldığından beri kurulmuş en mutlu yuvaya girdin. İnsanlığın efendisinin hanımı oldun. Sen niye haddini bilmiyorsun? Eğer siz yanlış bir iş yaparsanız bakını burası çok önemli Allah Teâlâ buyuruyor 'siz yanlış bir iş yaparsanız peygambere karşı başkalarının azabının kat katını yaparım size' Allah buyuruyor. Çünkü size çok nimet verdim. Senin baban hocaysa, nenen hacıysa sen sen komünist bir toprakta doğmuş birisi gibi değil, doğduğundan yirmi dört saat sonra Allahu ekber senin kulağına okunduysa sen oyun oynadığın bahçede ezan sesi duyuyordusayın sen Allah'ın huzurunda farklı olmak zorundasın. Sen ezan duydun, sizin köyünüzde Allah'tan korkmayı anlatan bir âlim vardı. Sizin cenazeleriniz İslam üzere gömülüyordu. Sizin çocuklarınız doğduğu günden itibaren İslam ezanıyla hoş geldin denen bir törenle karşılanıyordu.

Sen farklısın, sen yapmayacaksın kardeşim. Sen hem umut için, farklısın elhamdülillah başından beri raydan gidiyorsun, umutlusun. Hem sen bu süratle bu rayda iki santim kıvrırırsan devrilirsin. Öbürü de at arabasıyla gider devrilmeden gider. Bu farklılığımızı biz bilmek zorundayız. Biz Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin gözünde tüllenen Kostantiniye'nin topraklarında yaşıyoruz. Biz farklıyız. Kıymetimizi bilmemiz gerekiyor. Biz Müminlerin içinde bile farklı sayılacak bir konumdayız. Kendi açımızdan baktığımızda Mümin elli sene, altmış sene komünizm işgali altında kalmış. Az içki içmeyi Müslümanlık kabul ediyor. İçkinin bir zararı yok da çok içmeyeceksin. Çok içince ayakta duramazsın düşünüyor. Ayıplanacak bir şey yok ki ortada. Ayıplanacak bir şey yok. O yanlış düşünceleri olabilir. Ama insanların elif cüzüyle yakalandıkları zaman senelerce hapis yattıkları dönemde bile âlimlerin ayet hadis okuduğu bir toprakta sen doğmuşsun. Senin farkın olmalı. Şuurumuz fazla olmalı bizim.

Kardeşler, işimizin özeti şudur. Hiç kimse Allah'tan umudunu kesmesin. Çünkü Kur'an ne diyor: *إنه لا ييأس من الروح الله إل القوم الكافرون* Allah'tan umudunu, kâfirlerden başkası kesmez. Benim yatacak yerim yok diyen bu cümleye dâhil. Neden yok senin yatacak yerin. Firavuna bile yer ayrılmış oda numarası filan belli. Sen ne diyorsun? Firavun'un numarası, kodu belli arkadaşlar. Ne diyor Kur'an'ı Kerim, kıyamete kadar kabirdeki azabını, kıyamet günü de cehennemde ki azabını ayarladık diyor, yeri yurdu belli ya. Ne kadar azapla yanacak, kaç ton ateş yiyecek belli şimdiden. Nasıl yatacak yerin yok. Hayır, Allah'tan umut kesmek kâfirliktir. Ama aynı Kur'an biraz ilerleyince *ما غرك بربك الكريم* diyor. Bu büyük Allah'a karşı niye aldandın sen, diyor. O da yasak. Benim yatacak yerim yok demek de yasak. Beni bekliyorlar orda denize bakan bir yeri verirler demek de yasak. Öyle, kimsenin yeri garanti de değil,

kimse yersiz yurtsuz da değil. Ortasını bulmak zorundayız. Lakin insan günahlarla haşır neşir ola ola bu düşünceleri köreliyor arkadaşlar.

Üç gün beş gün günahları göre göre kulaklar günah duya duya dil söyleye söyleye böyle hassasiyetimiz kayboluyor. Hava kirliliği ciğerlerimizi rahatsız ettiği gibi günahlardan kaynaklanan kirliliklerde iman hassasiyetimizi zedeliyor. İnce düşünmüyoruz. Bunun için kardeşler yirmi dört saat Rabbimizin kapısından ayrılmayacağız. Bu nedenle sürekli istiğfar edeceğiz. Günahlarımızı mağfiret etmesini Allah'tan dileyeceğiz. Bu da ne yapacak, şuurumuzun canlı olmasına vesile olacak. Bu elimizde ki broşürde seyyidül istiğfar diye bir dua var. Eskiden, elif cüzü okuyanlar ilk defa Kur'an öğrenecekleri zaman çocuklara ilk defa -Osmanlı döneminden kalma bir şey söylüyorum- bu seyyidül istiğfar ezberletilmiş. Her elif cüzünün harf tarama bölümü bitince ilk uygulama seyyidül istiğfardan yapılmış. Böyle ayet, hadisli bir kural değil bu. Ama çok hoş bir şey. Çocuğun Subhaneke'den önce öğrendiği bir dua olurmuş bu. Ömrünün sonuna kadar okur.

Kardeşler, bu seyyidül istiğfar Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in garantisinde bir duadır. Peygamber garantili. Rahmetli hocam demişti filan değil. İşte yüz defa söylersen şöyle, beş yüz defa, öyle değil öyle değil. Yani bir gün bir defası bile yeter Allah'ın izniyle. Çok mübarek çok muhteşem. Ve hepimizin dilinde olması gereken bir duadan söz ediyoruz. Şuurlu bir şekilde anlamını bilerek, Mümin bunu tekrar ettiğinde biiznillahi Teâlâ günahlarını stoklattırılmaz.

Bizim sorunumuz ne dedik, günahlarımızın stok beklemesidir. Depolarda günah tutuyoruz biz. Bu yüzden bu seyyidül istiğfarı biliyorsak elhamdulillah bilmiyorsak bunu ezberleyeceğiz. Yatarken kalktıktan sonra bir toplantıya katıldık orda lakırdılar oldu, ondan sonra. Sinirlendik, bağırдық, çağırdık ağzımızdan çirkin şeyler çıktı hemen arkasından. Ama o arada şeytan ne diyecek, demin sövüyordun dur, şimdi okuma bari ağzından kötü sözler çıkmıştı. Tam zamanında kardeşim. Yani bu neye benziyor, şimdi elin kesildi hemen tendir iyot vurmaktan dur dur daha kan akıyor. Ne zaman vuracağım ben, kan akmasın diye vuracağım zaten. Şimdi güya sana takvalık yaptırarak dur daha ağzın dumanlı sigara içtin bunu okuyorsun sen. E ne zaman okuyacağım ben. Ya bu arada bunu okuyamadan tekrar edmeden Allah benim canımı alır da, böyle paldır küldür gidersem. Bakış tarzı çok önemli kardeşler. Yani biz takvaya, imana, günaha, sevaba nasıl baktığımız çok önemli. Bu seyyidül istiğfar duasını muhakkak yani okuyacağız ezberleyeceğiz. Tekrar edeceğiz.

Burada bu dua sebebiyle bir şeyi hatırlatalım arkadaşlar. Allah'ın lisanı yoktur. Arapça, Rusça, İngilizce iki yüz dil dört yüz dil böyle bir dert bizim için var. Allah dilimizden çıkanlara bakmıyor ki anladığımız dilden konuşsun veya biz onun anladığı dilden konuşalım. Allah ne demek istediğimize bakıyor, ne dediğimize değil. Bir milyon defa bu duayı okursun, hiç melekler takmaz bile senin okuduğunu. Öbür taraftan yaşlı bir insan caminin bahçesinde oturur bir damla gözyaşı akıtır rezil oldum sana ya Rabbi ne diyeceğimi de bilmiyorum der Allah affeder onu.

Bir zaman bir hadisi şerif okumuştuk. Adamın biri çok günahkâr, batık birisi, İsrailoğullarından. Çocuklarını toplamış ölmeden, yavrum size bir vasiyetim var, demiş. Yaparız baba demişler. Ben ölünce beni yakın, demiş. Külümün bir bölümünü toprağa bir bölümünü denize atın, bir bölümünü de savurun gitsin demiş. Ne edeceksin baba sen böyle, demişler. Yahu yapın siz dediğimi demiş. Neyse, adam meğer dirilmemek istiyor mahşerde. Günahlarından korkuyor. Külü mülü dağıtınca melekler yakalayacak onu tabii kurtuldu. Bu böyle yapmış. Çocukları, ölünce adamı yakmışlar. Külünü savurmuşlar, denize atmışlar, toprağa gömmüşler. Hemen Allah Teâlâ yeniden yaratmış -hadis okuyorum- huzuruna dikmiş bunu. Kulum, demiş. Benden kurtuluş olmadığını bilmiyor muydun sen niye böyle bir iş yaptın, demiş. Kurtuluş olmadığını biliyordum ya Rabbi, demiş. Niye böyle bir şeye tevessül ettin, demiş. Rabbim sen de biliyorsun demiş ben çok yanlış işler yaptım, utandım vücudumla sana gelmeye, bari kendimi böyle cezalandırayım, demiş. Bakın arkadaşlar efendimiz sallallahu aleyhi

ve sellem ne buyuruyor: Allah Teâlâ buyurmuş ki, benden bu kadar utandıktan sonra bende seni affettim, demiş. Yani sen öbür taraftan kırk tane hatim yap, ama bu bir kelimeyle, kurtardı adamcağzı. Utandım senden ya Rabbi, demiş. Kendi kendine de ceza vermiş böyle.

Bu mesele kardeşler samimiyet meselesi, ihlâs meselesi. Yürekten davranma meselesi. Ama bu duamızı size peygamber aleyhisselam öğrettiğine göre var bu işte bir sır. Var. Sahih hadisi şeriften alıntı bu. Dolayısıyla bunu anlam olarak da okuyacağız. **اللهم ربي** diye başlayacağız. Gerekliyse Türkçesinden de tekrar edeceğiz. Çocuklarımıza Türkçesiyle Arapçasıyla beraber ezberletelim ama inşaallah günün birinde bunu okurken okumadan önce kalbimiz bu şeyleri söylesin. Allah huzurunda hatasız bir şekilde bulunmayı hepimize müesser kılsın.

Ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmain

Velhamdülillahi Rabbil âlemin